

גל לילה

ענפים

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
חושך לפני האור

05 מדבר מנסיון
הילדים רצו אבא
ואני רק רציתי שקט

06 רגע של סיפור
כוחה
של שמחה

08 הרב מאיר כהן
זה לא יהודי

11 תאיר גולן
סיבת החורבן והגלות

12 הרב אברהם יצחק
כשהכל מתחיל
בטיפה אחת

פרשת דברים

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי לוח "אור החיים"
19:19	19:21	19:18	19:20*	כניסת שבת
20:09	20:11	20:08	20:10	יציאת שבת
21:01	21:04	21:01	21:04	ר"ת

* בירושלים: לנוהגים 40 דק' 19:00

עלון מספר
460
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

סופם של חלומות להתגשם

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

חושך לפני האור

כל קאב בפרך, הקדוש ברוך הוא הוסיף לי עוד תלמיד בפולל. כואב - עוד אברך בפולל "יביע אומר", עוד יהודי לומד תורה, עוד יהודי חזר בתשובה.

ראה הקדוש ברוך הוא שאין מקום בפרך שמאל, העביר את זה לפרך ימין. נכון, קצת כואב לי הפרך, אבל אני אומר תודה רבה לקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא שולח לי מתנות, עוד אברך ביביע אומר, עוד זכוי הרבים.

החיים שלנו מלאים באהבה גדולה מבורא עולם. "תוכו רצוף אהבה" - תוכו של כל אחד ואחד מיישראל מלא אהבה אין סופית מבורא עולם. תתבונן עמק בחיים שלך פנימה, תראה איך כל רצוף אהבה, רצוף חסדים בלי סוף.

כל קשי וכל צרה שעוברים עלינו הם באמת מסע למקום טוב יותר. כמו שבני ישראל עברו מסעות שונים במדבר עד שהגיעו לארץ, כך גם אנחנו עוברים מסעות שונים עד שנגיע ליעוד שלנו.

האמונה אומרת לנו: כל מה שעובר עליך זה ממני, והכל זה חסד ורחמים. רק תפיר לי טובה, תגיד: "תודה רבה".

כותב רש"י, למה נכתבו המסעות הללו? להודיע חסדיו של מקום, שאף על פי שגזר עליהם לטלטלם ולהניעם במדבר, לא תאמר שהיו נעים ומטלטלים ממסע למסע כל ארבעים שנה ולא היתה להם מנוחה.

רש"י מלמד אותנו שגם מה שנראה לנו קשה וכמו ענש הוא למעשה בטוי של חסדיו של הקדוש ברוך הוא. צריך להפיר טובה ולהודות לה גם על מה שנראה לנו כצרות, כי הכל חלק מתכנית גדולה יותר לטובתנו.

יש לי איזה חבר ירושלמי שאני מפיר כבר הרבה שנים, כעת הוא לומד אצל

"אלה מסעי בני ישראל" (במדבר ל, א) לפני כשליש שנה עברתי תאונת דרכים. התרסקה לי ברך שמאל. זה קאב לי מאד. מאז התרגלתי לדדות על רגל ימין. עד שבשעה טובה ומצלחת, התחילה לכאב לי גם הברך הימנית. כשהייתי עולה במדרגות, הייתי מידה על רגל ימין לעזר לרגל שמאל. ואז פתאום אני נזכר שגם ברך ימין כואבת, אין לי על מה לדדות. שתי הרגלים כואבות.

תמיד חשבתי את הכאבים שלי בפרך ככפרת עונות. כנראה עשיתי כמה עברות, אז הקדוש ברוך הוא הביא לי כאבים בפרך לכפר על העונות.

עד שראיתי את דברי רבי משה חיים לוצאטו, הרמח"ל, בספר פתחי חכמה: "ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", הקדוש ברוך הוא ברא את העולם שלפני האור של הבקר, לפני היריקה הגדולה - יש חשך, לילה. היום מתחיל רק כשיש חשך לפניו.

פי כך גזרה חכמתו העליונה של הבורא יתברך, שלפני שיקבל האדם את האור הגדול - יש לו לעמד בחשך, לראות אם גם כשהכל חשוך בעיניו של האדם הוא משבח ומודה לה' יתברך או חס ושלום מפקפק אחריו.

לפני שבורא עולם נותן לה משהו טוב, הוא נותן לה משהו קצת פחות טוב, הוא נותן לה מבחן לראות אם מגיע לה טוב. קדם האור יבוא החשך.

ואז הבנתי את הפסוק "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן". התורה לא קוראת לכל התחנות במדבר "צרות" או "קשיים" - היא קוראת להם "מסעי", מסע מכן ומתכן - כל תחנה של בני ישראל במדבר היתה חלק מהמסע לארץ ישראל.

אז הבנתי, פי יכול להיות שעל

התחזקתי

מכרז

אור תמידי

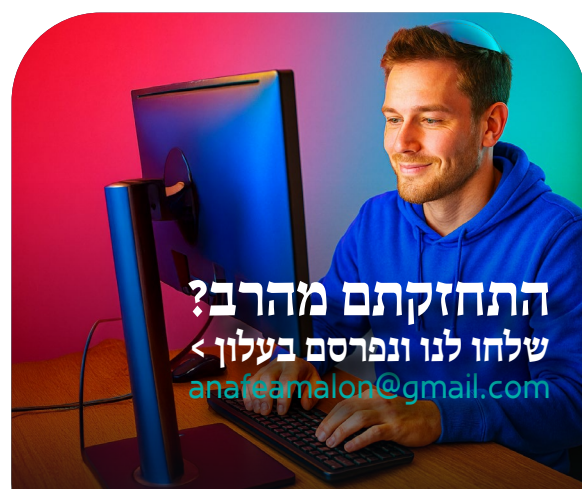
שלום רב לכולם רציתי לשתף אתכם

לאור שמיעת השיעורים של הרב הגדול הרב יגאל שליט"א החלטתי ללמוד רבע שעה ביום "חובות הלבבות", זה לא היה לי קל, אך ה' זיכה אותי להתמיד, וגם אם לא תמיד הבנתי את מה שכתוב בספר, אבל האמנתי שה' יפתח לי את השכל להבין. ואכן לאחר שנה של התמדה, כשהגעתי לחלק השני של הספר, פתאום הבנתי את כל מה שרבינו בחיי כותב, ללא צורך בתרגום לשפה פשוטה.

אציין שאני עובדת במשרה מלאה, ב"ה יש לנו ילדים מתוקים. ועדיין אפשרי בהחלט להתמיד בלימוד, כבר 8 שנים ב"ה. צריך רק כוח רצון, תפילה והתמדה. (ממליצה בחום!)

כיום ב"ה- אני מוסרת שיעורים לנשים בספר הקדוש "חובות הלבבות", ובכל מקום אני מנסה להפיץ את הלימוד המחזק הזה.

תחושת אהבת ה' וקרבתו, גרמה לנו להיות אנשים שמחים יותר, מרוצים מכל דבר שקורה לנו, מתמודדים יותר טוב מול הקשיים. תודה לה', ותודה לרב יגאל כהן על הזכות!

התחזקתם מהרב?

שלחו לנו ונפרסם בעלון <

anafeamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מאור ישראל
שר האמונה והבטחון
הכהן הגדול מאחיו הגאון
המופלג ר' יגאל כהן
שליט"א. ראש מוסדות "ביע אומר" בארץ הקודש.

ברוך ה' זכיתי לחזור בתשובה, ואת חטאי אני מזכיר היום, שפעמים רבות גנבתי וגזלתי, ואני לא יודע אפילו ממני כי זה המון אנשים, וקשה לברר הדבר, וזה מעיק עלי מאוד, יורנו רבנו שליט"א מה עלי לעשות.

תמיר זגורי מיאמי פלורידה

לכבוד ידידי ואהובי הר"ר תמיר זגורי הי"ו איתן מושבו במיאמי פלורידה.

קודם כל אשריך שזכית לחזור בתשובה ולהתקרב לבורא כל העולמים, ולטעום מטעמה המתוק של תורתנו הקדושה. ולגבי שאלתך כיצד נכון לתקן כל הגזילות מהעבר. הנה מרן בש"ע [ח"מ סי' שסו ס"ב] כתב: הרועים והגבאים והמוכסין תשובתן קשה, מפני שגזלו את הרבים ואין יודעים למי יחזירו, לפיכך יעשו בממון צורכי רבים כגון בורות שחין ומערות ע"כ. ולא נתבאר בדבריו האם הוא תשובה מעלייתא. ומדברי רשב"ם [בבא בתרא פח:] עולה ש"ל שאין זה תשובה מעולה. וכתב העושה תשובה על עוון עריות התשובה מעולה ומועילה, אולם במי שגזל את הרבים אי אפשר לו בתשובה שהרי תשובתו תלויה בהשבת הגזלה, והוא אינו יודע למי יחזיר. ואף שאמרו יעשה בהן צרכי רבים, אין זה תשובה מעולה ע"כ. וכן העלה הרב בן איש חי [שנה א פרשת כי תצא אות ג].

אולם מנגד הגאון ר' מרדכי יפה בספרו הלבוש [ח"מ סי' לד ס"ל] כתב בתו"ד: שצורכי רבים הוא השבה ותשובה שלמה ע"ש. והאמת שהוא תמוה דהרי אינו בודאי שיגיע לנגזל, וגם אם יגיע ע"פ רוב אינו הסכום הגזול. ובתחילה אמרתי לבאר שהוא תקנת חכמים, והם הפקיעו הממון. אך לאחר זמן עלה ברעיוני לבאר, ע"פ מש"כ רבינו בחיי בחובת הלבבות [שער התשובה פרק י], שהעושה תשובה בכל לבו ונפשו, מעון הגזל מובטח הוא שיצליח להשיב הגזלה, וע"פ הנראה שם אם עושה התשובה בכל לבו ונפשו ומשתדל לעשות צורכי רבים, ה' יזכה אותו לתקן העון באופן מושלם, וכנראה שלזה נתכוין הרב הלבוש.

ולכן תשתדל להחזיר עד כמה שאתה יכול, וכן לעשות צרכי רבים ע"י תרומה לבית מדרש או ארגון שרבים נהנים ממנו. וכמ"ש בשו"ת מקור נאמן [ח"א סי' תתי"ט] לתרום סידורים וכל כיוצ"ב. ולחזור בתשובה בכל לבבך ובכל נפשך ובעזרת ה' תזכה לתקן העון באופן מושלם.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

אני רואה חסיד ברסלב נוסע במרצדס קבריוולט אדומה

אותו

בשחר. אשתי אומרת לי: "אתה לא מוכר את האוטו הזה לאף אחד, זה בדיוק הצבע שרציתי". הוא צבע לי את האוטו בשחר, ועוד החזיר אותו מלא דלק".

זהו בטוי משלם לדברי רש"י - גם מה שגנאה כמו "גניבה" ו"צרה" הוא חלק מחסדיו של מקום, ובסוף מתגלה שזה היה בדיוק מה שהיה נחוץ.

ועל זה אומר בורא עולם: "למה? למה אתה לא אומר לי תודה? גם על הסטירות, גם על מה שגנאה לך מבחוץ כחסר אהבה, גם על זה תגיד לי תודה, פי גדולה האהבה שאני אוהב אותך עד בלי די, אתה בן יקר שלי ואני דואג לך, רק אני יודע מה באמת הכי טוב בשבילך, כל מה שעובר עליך זה ממני, והכל זה חסד ורחמים. רק תפיר לי טובה, בשבילך תגיד לי: תודה רבה".

שבת שלום ומבורך!

הרב שלום ארוש, הוא חסיד ברסלב. אני זוכר שהייתה לו מרצדס אדומה. בפעם הראשונה שראיתי אותו ברכב - צחקתי. אני רואה חסיד ברסלב חמוד כזה נוסע במרצדס קבריוולט אדומה, לא מתאים לפרצוף שלו.

יום אחד הוא מספר לי: "בשעה טובה ומוצלחת התחתנת, הרבה שנים חפיתי, אבל ברוך ה' מצאתי את הזיווג שלי. זמן קצר לאחר החתונה אשתי אומרת לי: מה זה הרכב הזה? הוא לא מתאים לך בכלל. תחליף אותו".

זכרתי מה שאמרו חז"ל שבעניני העולם הזה צריך לשמץ בקול האשה. באותו יום שמתי על הרכב שלי "למכירה". בא לי איזה ערבי ירושלמי. "תן גז, אני רוצה לבדק את הרכב" - הוא אמר לי. כן עשיתי. כשעצרתי הוא אמר לי: "אתה לא יודע לתת גז. תן לי רגע". נתתי לו. הוא נכנס לרכב, נתן גז, וברח עם הרכב".

"באותו רגע הרמתי את הידיים לשמים" - מספר לי אותו חסיד - "אמרתי: תודה רבה רבנו של עולם! תודה רבה שגנבו לי את האוטו, ותודה רבה על האוטו שנתת לי עד עכשיו. הייתי מלא ספק. כעבור כשבוע מתקשרים אלי מהמשטרה: "תגיע לתחנה, מצאנו את הרכב שלך".

הגעתי, ולא האמנתי למראה עיני. הערבי לקח את הרכב האדום שלי וצבע

ענפים

אל

תפספסו

<<<<<

שיעורים מחזקים בשידור חי

אמונה. מוטיבציה. זוגיות. עם הרב יגאל כהן!

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

הרב נריה ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"לשון מדברת גדולות" (תהלים י"ג, ד')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי העובד למחיתו, ויודע שה' יתברך אתו, ושפרנסה זה דבר שקצוב מלמעלה, וכמה יצליח זה ממנו והלאה. והכל בידיים של בורא עולם, שהוא האב הטוב והמושלם. וכעת הוא עומד בניסיון מאוד גדול, ועל כן הוא בא לדעת ולשאול.

במקום עבודתו יש מנהל, שאת לשונו הוא מגלגל, ומדבר סרה על אחרים, וכך את כבודו רוצה להרים. ומנצל את מעמדו, ללעוג לעובדים לצדו. וכיון שהוא המנהל, הוא צוחק ופוגע ומתעלל. ורוצה שאיתו נשתתף, ושנעשה את זה בכיף. וכשאומרים לו שהדברים אסורים, הוא מאיים במכתב פיטורים. ואינו יודע מה לעשות, האם לדבר או לחשות.

ועניתי שאיסור לשון הרע חמור מאין כמותו, וצריך להמנע גם אם יקפח פרנסתו. וכך כותב רבי ישראל מאיר הכהן, שעל עם ישראל בתורתו הוא מגן, ובספרו 'חפץ חיים' הנפלא והמדעים (כלל א' הל' ו'), את חומרת לשון הרע בכולנו הוא מפנים, שאפילו אם יסלקו אדם מעבודתו, ולא יהיה לו לפרנס את בני ביתו, אסור לו לספר לשון הרע על אחר, ולא לומר דברים רעים על החבר. שאסור לעבור על איסור לאו, כדי לפרנס את אהוביו. ואף אם בגלל זה יצטרך לחזור על הפתחים, אין לדבר לשון הרע על אחרים. כי לא נוכל להתיר איסור תורה, וכל שכן דבר חמור ונורא (משנ"ב סי' תרנ"ו ס"ק י"ד). ובפרט שיש עוד הרבה עבירות, שבאיסור לשון הרע נכללות (במ"ח שם סק"י). ואפילו על איסור מדברי סופרים אסור לעבור, גם אם יצטרך את כל רכושו למכור. ולכן צריך אדם לתת את כל אשר לו, ולא לעבור על איסור דיבור לשון הרע על חברו (שם, ש"ע י"ד סי' קנ"ז ס"א ברמ"א).

ונסיים בחיזוק בשמירה מדיבורים אסורים, ושלא לדבר גנאי על אחרים.

על הפסוק במשלי (ט"ו, כ"ג): "שמחה לאיש במענה פיו", אומר רבי אלימלך מליז'נסק דבר מאוד מלהיב. שאמנם הפשט ידוע, שיודע לענות לשואל למה ומדוע, וכאשר יודע אדם לענות על מה שנשאל, זה מעלה לו את המוראל, והוא שמח שיודע תשובה לענות, ואינו צריך לשתוק ולחשות. ומחדש הרב עוד עומק על דרך הדרש, שהופך כל שומע נרעש ונרגש. שלפעמים יש לאדם דבר רע על קצה הלשון, שהוא רוצה לשחרר ולאומרו להמון, וקשה לו מאוד את עצמו לעצור, ועל היצר הרע לשלוט ולגבור, ובכל זאת מְעַנֶה הוא את פיו ואינו אומר, ואת לשונו עוצר ושומר - התגברות כזו מיוחדת, שמחה לאיש היא נותנת. וזהו: "שמחה לאיש בְּמַעֲנֵה פִּי", שאדם עוצר את עצמו מלהגיב, וסותם את פיו מלומר לשון הרע, ומתגבר על יצרו הרע, זו היא חדות אדם ושמחתו, כי יודע שה' יתברך איתו. נזכה את ההלכות לחזור ולשנן, ובשעת נסיון יהיו לנו למגן. אמן ואמן.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלושה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לבלוע כדור בתשעה באב?

אדם שצריך לבלוע כדור בכל יום מותר לעשות כן אף ביום תשעה באב בלי מים. ואם הוא נצרך למים כדי לבלוע הכדור יכול לעשות כן ע"י דבר מר כגון שיתן במים תמצית תה או אבקת סודה, וישתה הכדור על ידי מים אלו. (כמובן שזה דווקא באופן בו צריך לשתות הכדור דווקא בתשעה באב, אבל אם ניתן להקדים את השתייה לערב תשעה באב או לחילופין לדחות השתייה לאחר תשעה באב יש לעשות כן).

(כה"ח סי' תקנד אות לד. ועי' שדי חמד אסיפת הדינים מערכת יום הכיפורים סי' ג אות ח. שו"ת אור לציון ח"ג פרק כט שאלה יא).

האם מותר לשטוף את הפנים כשקמים בבוקר בתשעה באב?

אסור לרחוץ במים חמים או קרים, בתשעה באב, ואפילו מקצת גופו, או להושיט אצבעו במים אסור. ומכל מקום לא נאסר אלא רחיצה של תענוג, אבל אם היו פניו מלוכלכות כגון שנטף דם מחוטמו מותר לשטופם כדי לנקותם.

וכן אם יש לו לפלוף בעיניו מותר לשטוף מקום הלכלוך בלבד. ומכל מקום כלה בתוך 30 יום לחופתה מותרת לשטוף פניה כדי שלא תתגנה על בעלה.

(חזון עובדיה ד' תעניות עמ' רצ).

האם מותר להתיז דאודורנט על גופו בתשעה באב?

מותר להתיז דאודורנט בתשעה באב על גופו כיון שהדבר נעשה להעביר את הריח הזיעה.
(ש"ע סי' תקנט סעיף ז. חזון עובדיה עמ' שלט).

האם מותר לנעול בתשעה באב נעלי בד או גומי?

אסור לנעול בתשעה באב נעלי עור, אבל נעלי גומי או בד מותר לנעול בתשעה באב, ואף אם הם דומות לנעלי עור והם נוחות.

לגימות של השראה הרב יחזקאל פנגר כוח של חזון

ג'ים קארי הינו כיום שחקן וקומיקאי מפורסם. הוא נולד למשפחה ענייה בקנדה. כשהיה בן 10, אביו איבד את עבודתו, והמשפחה נאלצה לחיות במכונית תקופה מסוימת. קארי החל לעבוד בעבודות מזדמנות כדי לעזור למשפחתו להתקיים, אך חלום היה לו. הייתה לו שאיפה - להיות שחקן, אבל במגרש של המקצוענים.

בשנת 1985, כשהיה בלתי מוכר הוא הגיע ללוס אנג'לס, וכתב לעצמו צ'ק על שמו על סך 10 מיליון דולר, עבור "שירתי משחק". את התאריך הוא כתב לחג ההודיה בשנת 1995 (עשר שנים מזמן כתיבת הצ'ק), והכניס אותו לארנק. במשך השנים הללו הוא השקיע, שיפר את יכולות

המשחק שלו, התמודד עם מספר רב של דחיות וכישלונות, אך לא ויתר. ואז, אחרי שנים של עבודה עצמית, השקעה והתמקצעות, בשנת 1994 קארי קיבל את ההזדמנות הגדולה וכיכב באחד הסרטים שהוציאו את היכולות שלו החוצה. זמן קצר לאחר מכן הציעו לו תפקיד שעבורו הוא קיבל בדיק 10 מיליון דולר - הצ'ק שכתב לעצמו עשר שנים קודם לכן.

השבת שלפני ט' באב נקראת "שבת חזון". השבת נקראת כך על שם ההפטרה שנקראת בשבת זו, שמתחילה במילים "חזון ישעיהו בן אמוץ", וכוללת תוכחה של הנביא ישעיהו על החטאים של עם ישראל וקריאה לשוב בתשובה. המילה "חזון" פירושה התגלות נבואית. אך עבורנו ישנו אפקט נוסף. המשמעות של חזון כוללת גם ראייה פנימית או תובנה עמוקה לגבי המצב הנוכחי או העתיד, והיא משמשת גם כדי לתאר רעיון או שאיפה לתמונה גדולה יותר של העתיד.

לג'ים קארי היה חזון. מה החזון שלכם? מה החזון שלנו כעם? דווקא לפני החורבן הגדול של עם ישראל בט' באב, אנו לא מאבדים תקווה. אנו מסתכלים קדימה, מסתכלים פנימה. מאחורי כל המחלוקות, מאחורי כל המלחמות הפנימיות, כולנו רוצים אותם דברים - שלום, אהבה, כבוד. תוציאו דף ותכתבו את החזון שלכם. איפה אתם רוצים להיות בעוד 10 שנים? הבה נתחיל להתנהג היום כפי שהיינו רוצים להרגיש מחר.

■ "החזון הוא האמנות של ראיית הבלתי נראה."

סיפורו של אבא מתמודד, בגוף ראשון

הילדים רצו אבא ואני רק רציתי שקט

שמי חגי, אני בן 38, נשוי ואב לחמישה ילדים מתוקים. על הנייר

- הכל בסדר. בית, עבודה סבירה, ילדים

בריאים. אבל בפנים - הייתי שבור. זה התחיל לאט. פחות חשק לקום בבוקר. פחות סבלנות לרעשים בבית. משהו בי כבה. אולי עייפות. אולי עומס. אבל עם הזמן - גם שמחות לא שימחו אותי. גם שבתות לא נתנו לי מנוחה. הייתי נוכח - אבל לא באמת שם.

הילדים היו באים עם ציור מהגן, שואלים, מחייכים - ואני בקושי מגיב. אשתי ראתה. שאלה אותי מה יש לך? בהתחלה התחמקתי: "סתם עייף, יעבור." אבל זה לא עבר. זה רק הלך והעמיק. בלילה - לא נרדמתי. ביום - לא היה לי כח. וכל הזמן - תחושת כישלון. הייתי מדבר לעצמי "אני אבא. אני צריך להיות שם בשבילם. למה אני לא מסוגל להיות שם בשבילם?" האשמה גברה על הכל.

עד שיום אחד, הבן שלי בן השמונה שאל אותי: "אבא, אתה כועס עלינו? למה אתה תמיד עצוב?" הוא שבר לי את הלב. לא כעסתי עליו. כעסתי על עצמי. אבל פתאום ראיתי שהם מרגישים. אני לא צועק, לא מדבר כמעט אבל הם מרגישים.

בלילה, אשתי ישבה על ידי ואמרה: "אני לא רוצה להמשיך ככה. אתה לא לבד. בוא תדבר עם משהו. כל יהודי במצב כזה מבקש עזרה." וזה מה שעשיתי. פניתי לרב, ואז לרופא. והודיתי: אני בדיכאון. לא קל לי לכתוב את המילים הללו. אבל אני ממש רואה את זה - התחלתי לנשום.

עם הזמן, שיחות, תרגילים, חיזוק רוחני. שיניתי את סדר היום. מצאתי רגעים קטנים של אור, סיפור לילד, הליכה שקטה בלילה, ברכה בכוונה. היום לא חזרתי לגמרי למה שהייתי אבל אני חי. באמת.

ואם יש מסר אחד שלמדתי - זה זה: אל תחכה לקריסה. תבקש עזרה. תזכור גם אבא צריך חיבוק. גם גבר צריך מקום להרגיש חלש. ודווקא משם מתחילים לבנות חיים שלמים יותר.

"חיות לילדים ענפים"

זה כבר

סיפור אחר

"חיות לילדים" היא סדרת אנימציה חדשנית עם תוכן חינוכי, ערכי ורוחני שילדים יאהבו והורים יוכלו לסמוך עליו.

מעולם לא ערערתי אחר דבריו של רבי. מאז ומתמיד כל מילה שהוציא מהפה, כל עצה שנתן לי, היו אצלי קודש קודשים. לא תמיד הייתי כפי שאני היום, עטור זקן ארוך ובעל פאות מסולסלות מאחורי האוזניים.

בעברי הייתי חילוני, רחוק מהדת, וכשהתחלתי להתקרב, חבר סיפר לי על הרב שלו, אליו הוא הולך להתחזק, להתייעץ ובעיקר להתברך. הלכתי בעקבותיו, ונדהמתי מגדולתו של האיש הזה שכל כולו תורה ויראת שמיים. ומאז, כבר קרוב לעשור שאני הולך אליו בקביעות ושואב ממעיניו.

אבל הפעם, הפעם הרגשתי שזה חזק ממני. עצתו של רבי היתה קשה לביצוע, ודרשה ממני כוחות נפש רבים. לפני חודש התחילו לי כאבים איומים בגב, ניסיתי לקחת משככי כאבים, לנוח כמה ימים במיטה, אך לצערי הכאבים לא חלפו, רק התגברו. הלכתי לרופא לבדוק מה הגורם לכאב והבשורה האימה שנתתה עליי טלטלה את כל עולמי. 'גידול לא קטן יושב לך על עצם הזנב', בישר הרופא, 'כמובן שנערוך בירור מקיף ובדיקות נוספות אבל מבדיקה ראשונית זו האבחנה שלי'.

את הימים שהגיעו לאחר מכן אני לא אשכח לעולם. הכאב והסבל שהיו מנת חלקי גרמו לי לשקוע בעצמי ולמצב רוחי להידרדר עוד ועוד. אבל מעל הכל הפחד שתקף אותי כל יום מחדש. הרופאים לא היו אופטימיים, ולא ידעתי מה יהיה הסוף של הסיפור הזה. העדפתי לא לחשוב, להתכחש לעתיד שיבוא ולחיות את הרגע. יום יום.

שמחה בבית

ואז הגיעה עצתו של רבי. "תרבה אהבה ושמחה בבית. תרבה שלום עם אשתך והילדים. ככל ויש ביכולתך, תצא איתם לטיולים, תספק להם חוויות, תפנק אותם במתנות קטנות, כל מה שיעלה חיוך על פניהם. ליצירת שלום ושמחה בבית יש ערך עצום והיא יכולה לגרום לדברים להשתנות. הקב"ה מחבב את השלום ואני מברך אותך שאם תתאמץ, ובתקופה הקרובה תחליף את אווירת הנכאים והפחד בבית לאווירה טובה, שמחה, ומשחררת, הקב"ה ישנה את הדין כלפיך ותתבשר בבשורות טובות."

כוחה של שמחה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משד'
ורב שכונת צפון פ"ת

לגדל
בחוכמה

תוכחה אמיתית הינה להציב מראה לפני האדם

בפתיחת הפרשה נאמר: "אַלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן" (דברים א, א). משה פותח את דבריו בתיאור המקומות שבהם חטאו בני ישראל, כגון "בְּמִדְבָּר... לִפְנֵי פַעַל פְּעוֹר" (שם, א-ד), אך עושה זאת ברמז, מתוך כבוד לעם. ומשה לא הזכיר את החטאים במפורש, אלא דיבר בלשון נקייה וברמז כדי להוכיח תוך כדי שמירה על כבודם של ישראל.

**תוכחה אמיתית לא נועדה
לבייש ולהלבין פנים, אלא
להציב מראה לפני האדם,
שדרכה יוכל לראות את מעשיו,
לזהות את חולשותיו ולתקנם.**

התוכחה של משה רבנו מלמדת אותנו שעלינו לדבר ברכות, בנחת ובכבוד, גם כאשר אנו מוכיחים את זולתנו, כאשר תוכחה אמיתית לא נועדה לבייש ולהלבין פנים, אלא להציב מראה לפני האדם, שדרכה יוכל לראות את מעשיו, לזהות את חולשותיו ולתקנם.

כשם שמושה הציב מראה לפני עם ישראל, כך על כל אחד מאיתנו להציב מראה מול נפשו. כאשר המראה הזו היא התורה הקדושה, שבה אנו בוחנים את מעשינו, מידותינו ודרכינו. והמפתח לתיקון הוא היכולת להקשיב, להתבונן פנימה ולקבל את האמת, גם כשהיא קשה.

פרשת דברים נאמרה בערבות מואב, רגע לפני כניסת עם ישראל לארץ ישראל. אמנם משה ידע כי דור המדבר שחטאו לא ייכנסו לארץ, אך דבריו נועדו לדור הבא - לדור הכניסה לארץ, שיישא את לפיד התורה.

ואכן כאן אנו רואים שתוכחה אמיתית אינה עוסקת רק בעבר, אלא מכוננת בעיקר לעתיד, וגם כאשר אנו מוכיחים את ילדינו זה לא כדי להענישם, אלא כדי להכניס לעתיד של קדושה ושלמות.

החינוך התורני דורש מאיתנו להציב מראה לפני ילדינו - מראה של תורה, מוסר ומידות טובות. עלינו ללמוד להתבונן במעשיהם, לקבל תוכחה בנחת ולהביא אותם להכיר את עצמם ולהשתנות."

על ההורים והמחנכים להיות כמשה רבנו - לדבר בנחת, להדריך באהבה ולהראות להם את הדרך לעבודת ה' שלמה.

החלטה מכרעת

ידעתי שבני יתעצב מאד אם לא אגיע למסיבה. נכון שיש לי את כל הלגיטימציה שבעולם, נכון שאני חלש, גמור וכאוב בצורה לא רגילה, אבל הוא ילד קטן והוא לא מבין את הנסיבות, אולי שווה לעשות מאמץ אדיר מבחינתי ובכל אופן כן ללכת איתו?

הלכתי. ישבתי שם שלוש שעות, נלחם עם עיניי שמאיימות להיעצם, עם הכאב העז בגבי שגרם לי להיעמד כל כמה דקות ולחלץ את עצמותיי. בני שר על הבמה יחד עם חבריו, עשה את התנועות שלימדו אותו בצורה מדויקת ויפה, שגרמה לדמעות התרגשות לזלוג מעיניי. מה שבזמן רגיל כנראה לא היה מרגש אותי כל-כך. הוא היה מאושר שאני יושב שם, הביט בי כל הזמן ועיניו בורקות. ידעתי שהפכתי אותו לשמח באדם.

למחרת הייתה לי ביקורת שגרתי אצל הרופא. תוך כדי הבדיקה, אני רואה אותו מביט שוב ושוב, פעם בי, פעם במכשיר איתו הוא בודק אותי ופעם במסך המחשב המקרין את התוצאות. אני שואל אותו לפרש מבטו המופתע, ובמקום לענות הוא יוצא בסערה מהחדר. הוא חוזר בליווי רופא נוסף, שהצג התלוי על צווארו מגלה לי שהוא מנהל המחלקה פה, בכיר ביותר. הוא מדבר איתו במונחים רפואיים, אני לא כל-כך מבין את השפה, אבל את שפת הגוף אני מבין גם מבין. הם מופתעים, נדהמים ונראה לטובה. אופטימיות זעירה עולה בי, ואני מעז לשאול "מה קרה???" הרופא כמו מתעורר מבועת ההלם למציאות וזוכר שגם אני נוכח בחדר. "לפי תוצאות הבדיקות שאני רואה כאן, קרה לך נס. אני רוצה לערוך לך סבב בדיקות מקיף על מנת לוודא שלא פספסנו משהו חלילה, אבל לעת עתה כנראה שיש לי בשורה אדירה לספר לך..."

חייכתי לעצמי, אם עד היום לא ערערתי אחר עצותיו של רבי, כנראה שמעכשיו אני אצמד אליהם עוד יותר חזק מתמיד. יש בורא לעולם והוא שולח לנו שליחים ומנהיגים הכי טובים שיש, תודה אבא. חשבתי לעצמי, ודמעות גדולות הרטיבו את מיטת בית החולים.

"אני רואה אותו מביט שוב ושוב, פעם בי, פעם במכשיר איתו הוא בודק אותי ופעם במסך המחשב המקרין את התוצאות..."

טיפול עברתי ביום שלפני, כמה חלש הייתי, עשיתי הכל על מנת שהילדים לא ידבקו ברגשות השליליים הללו, בפחד שאפף אותי בקביעות.

פעם בשבוע לקחתי אותם לטייל. אם זו יציאה נחמדה לפארק גדול, מצוידים באופניים וקסדות על ראשם, מלקקים קרטיבים בהנאה, פעמים שהייתי מרשה להם להישאר בבית ולא ללכת למוסדות הלימוד, והיינו יוצאים בבוקר לטיול ארוך בצפון הארץ, וכך השקעתי את כוחותי האחרונים בלספק להם חוויות רבות ומהנות.

ערב אחד, בעודי חוזר מטיפול של כמה שעות רצופות, מותש ועייף כולי, ניגש אליי בני הקטן והראה לי פתק שככל הנראה קיבל מתלמוד התורה כמה ימים קודם, ולצערי לא שמתי לב לעניין. הפתק הודיע לי להפתעתי, כי ביום למחרת מתקיימת מסיבה רצינית וגדולה, בהשתתפות אבות התלמידים, והריני מוזמן לראות את בני היקר שר ומרקד על הבמה הגדולה.

האינסטינקט הראשוני הורה לי לסרב. להסביר לבני שאבא מאד מאד עייף, ואולי אף לבקש מאבי, סבו של בני, להשתתף במקומי על מנת למזער את אכזבתו. חייכתי אל בני והראתי לו עד כמה אני שמח במסיבה המתוכננת, ובלבי ניסיתי להרכיב את המשפט בו אני הולך לבשר לו שאבא לא יוכל להגיע.

שניה לאחר מכן, נזכרתי בעצתו של רבי.

"תרבה שמחה בבית, תשתדל לשמח את אשתך וילדיך בכל הזדמנות שהיא. הקב"ה מעריך את השלום, את האהבה ואת השמחה בביתו של האדם."

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך חדשה זה לא יהודי

הניצוץ לא מתכבה

מספרים על בחור בשם אחמד שגדל במשפחה ערבית באחד הכפרים בארץ. בצעירותו עבד בכל מיני עבודות מזדמנות. באחד הימים הציע לו חברו אף הוא מאותו הכפר לעבוד איתו בימי שישי שבת בתפקיד "גוי" של שבת" בבני ברק.

ההצעה קסמה לאחמד מה גם ששמע כי דווקא עושים מזה כסף טוב ואכן כל שבוע היו נוסעים השניים בצוותא לעיר בני ברק בימי שישי מבצעים מלאכות שאסורות ליהודי בשבת לעשותן ובמוצאי שבת חזרו לבתיהם. באחד הימים הוזמן אחמד לאחד הבתים לצורך מסויים, והנה סמוך לבית היה בית כנסת שמתוכו בקעה שירה אדירה של קהל המתפללים ששרו להם לכה דודי. קולו של החזן שבה את ליבו. הוא החליט לעמוד בחוץ ולשמוע את השיר עד תומו.

התרגשות רבתי אחזה בו והוא נהנה מאוד מהשיר ומקולו המסתלסל של החזן. תוך כדי הליכתו ליעדו הבא הוא שוב מגיע סמוך לבית כנסת ששם זה עתה החלו בניגון לכה דודי. גם כאן המנגינה וקולו של החזן שבו את ליבו והוא החליט לעמוד מלכת. דמעות ניגרו מעיניו ולא יכל לזוז ממקומו. בתום השירה הוא מיהר לחפש בית כנסת נוסף שאולי שם עדיין לא שרו לכה דודי אך לשווא. בשבת הבאה בשעה היעודה הוא החליט ללכת לשתי בתי הכנסת ולשמוע מבחוץ שוב את השיר לכה דודי. משהו צימרר את גופו.

במוצאי שבת כששב לביתו בכפר הערבי הודיע להוריו בפסקנות כי החליט להתגייר כיון נפשו ונשמתו נמשכים אחר היהדות. אביו הנדהם הודיע לו מפורשת כי על גופתו הוא לא יתגייר "כי כך לא יעשה במקומנו! ערבי הוא ערבי בדמו ואין לך זכות להחליף את דתך בדת היהודית. הישמר לך ושמור נפשך!" אזהרה זו לא כל כך השפיעה עליו והוא בכל זאת החליט לנסות לבדוק את האפשרות להתגייר. בסתר פנה לאמו ואמר לה שהוא מבקש ממנה שתעתר לבקשתו תאפשר לו להתגייר כי מזה כמה שבועות הוא שומע את שירת היהודים וניצוץ מסוים מבזיק בנשמתו והוא מבקש מאוד להתחבר לדתם.

האם ששמעה את הדברים לא הסתירה את רגשותיה ולפתע פרצה בבכי גדול ואמרה לו: "אינך צריך להתגייר!" "מדוע? נפשי כל כך מתאוה לכך!" שאל. אמרה לו: "בא שמע בני היקר, אגלה לך סוד שלא שמעת מעודך. אני אמך אשה יהודיה שעזבה את בעלה היהודי בעוונותי הרבים והתחתנתי עם אותו ערבי כשהיית בן שלוש. אני רוצה לספר לך ולהראות לך מגילת יוחסין שיש לי מכל הדורות המגיעה עד המקובל רבי שלמה אלקבץ זיע"א מחבר פיוט לכה דודי שאתה סיפרת לי עליו. מהרגע שנולדת, בכל ליל שבת לפני לכתך לישון הייתי מרדימה

אותך עם הפיוט הזה ומנגנת לך אותו עד שנרדמת. כנראה שזכרונות הילדות הם שצצו כרגע במוחך עת שמעת אותם בבתי הכנסת בבני ברק. אין ספק שאותה מנגינה חדרה לנשמתך ונשארה עד עכשיו. ברגע ששמעת את הקול מתנגן התחברה הנעימה לפיוט שהיה חבוי בשרוש נשמתך ועל כן התעורר בך

הזיק היהודי. עתה קום ברח לך לבני ברק וחזור לשורשיך".

האם לא הספיקה מלבכות בדברה את הדברים ועוד העלתה זכרונות מתקופת נעוריה עת חייתה כיהודיה. "מעתה לא יקרה עוד שמך אחמד כי אם אברהם, אני אמך שטעית בחיי, אך אנא בני התפלל עלי! בקש על רחמים שאזכה גם אני לחזור ליהדותי..."

אברהם חזר לשורשיו ולהתקרב לה' יתברך וזכה להקים בית נאמן בישראל...

הרב רפאל אוחיון
רב קהילת
"משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה

הבקורת שחיכתה 40 שנה

רש"י פותח את פרשת דברים בהסבר מפתיע: משה רבינו חיכה עד הרגע האחרון לפני מותו כדי לתת לעם ישראל ביקורת על כל הדברים שהם עשו לא נכון במשך 40 שנה במדבר. למה דווקא עכשיו? רש"י מסביר: כדי שלא יצטרך לבוש מהעלבון שלהם ושהביקורת תתקבל בצורה הטובה ביותר.

זה מלמד אותנו עיקרון מהפכני בזוגיות: לא כל מחשבה ביקורתית שעולה בראש צריכה לצאת מהפה.

מחקר של ד"ר ג'ון גוטמן באוניברסיטת וושינגטון, שבדק אלפי זוגות לאורך עשרות שנים, מגלה עובדה מדהימה: זוגות מאושרים מתעלמים מ-96% מהדברים השליליים שכן הזוג עושה. הם פשוט לא מגיבים לרוב הדברים הקטנים שיכולים להעציב.

המחקר גם מראה שזוגות לא מאושרים נוהגים בדיוק הפוך: הם מגיבים לכל דבר קטן, נותנים ביקורת תמידית, ומתמקדים בשלילי.

ממחקרים נוספים עולה שאדם זוכר ביקורת פי 5 יותר עמוק מאשר מחמאה. זה אומר שביקורת אחת "מוחקת" בזיכרון חמש מחמאות. אתם מבינים איזה כוח הרסני יש לביקורת מיותרת?

משה רבינו הבין זאת. הוא חיכה 40 שנה - 14,600 יום! - לפני שנתן ביקורת. ארבעים שנה של ריסון עצמי, של החלטה מודעת לא להגיב לכל דבר קטן שמעצבן.

מחקרים מודרניים מאשרים את החוכמה הזו. ביקורת יעילה צריכה למלא שלושה תנאים מדעיים:

1. תועלת ברורה למקבל - ביקורת שנועדה לשפר באמת מתקבלת הרבה יותר טוב מביקורת שנועדה להקל על הנותן.
2. תזמון נכון - האדם צריך להיות מוכן רגשית לקבל ביקורת.
3. יחס של 5:1 - על כל ביקורת צריכים להיות חמישה דברים חיוביים כדי לשמור על איזון בזוגיות.

הנתונים מראים שזוגות שנותנים הרבה ביקורות קטנות סובלים מירידה דרמטית ברמת האושר הזוגי, בעוד זוגות שמתעלמים מדברים קטנים נשארים מאושרים יותר.

החוכמה של משה הייתה להבין שכח האמיתי אינו בלומר הכל, אלא בלדעת מתי לשתוק. כי ברוב המקרים, האהבה הכי גדולה מתבטאת דווקא בביקורת שלא ניתנה.

כפעם הבאה שכן הזוג עושה משהו שמעצבן אתכם, שאלו את עצמכם: האם זה באמת חשוב מספיק? או שאולי עדיף לחכות עוד 40 שנה?

150 שיעורים נבחרים
של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

הגיע
מלאים
מלאים

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
"שלום רב" באשדוד

מפנקסו של מחנך אחריות הורית

מדי שבת
הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

התקווה לגאולה

ההפטרה של שחרית בתשעה באב כולם קוראים אותה במנגינה של בכי וכאב, ובכל זאת הפסוקים האחרונים - "כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו" וגו' (ירמיה ט, כ"ב), קוראים אותם במנגינה של החגים. תמיד לעם ישראל יש תקווה, בצער הכי גדול שלהם יש להם תקווה. פעם פרופסור יוסף קלאוזנר כתב: בכל הקינות של אומות העולם שכתבו על הצרות שעברו עליהם אין בהם מלה של תקווה, ורק עם ישראל תמיד בסוף יש להם תקווה. במגילת איכה (ה, כב) כתוב בסופה: "כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו קדם".

עם ישראל מעולם לא חדלו מלקוות לגאולה. פעם במבצע קדש באו לבן גוריון ואמרו לו: אנחנו צריכים נשק. אמר להם: אין לי. אמרו לו: הנה, יש לך כאן בחדר הזה. אמר להם: זה שמור בשביל כיבוש ירושלים, כיבוש הכותל המערבי. הוא האמין שיגיע זמן שאנחנו נקבל את ירושלים העתיקה ואת הכותל המערבי. וככה היה, אחרי תשע עשרה שנה, במלחמת ששת הימים קיבלנו את ירושלים והכותל המערבי. אחר כך היתה מלחמת כיפור וכולם פחדו, ומשה דיין אמר זה חורבן הבית השלישי. זה לא היה חורבן ממש, נכון שלא יצאנו מנצחים, אבל לא הפסדנו, חשבו שיהיה הרבה יותר הרוגים, והקב"ה שמר על עם ישראל.

רבי לוי יצחק מברדיטשוב בערב תשעה באב היה מגיע לבית הכנסת, ותלמידיו היו מחכים שיתחיל את התפלה ולא היה מתחיל, היה מסתכל בחלון, וכשראה שיצאו הכוכבים והמשיח לא הגיע, מתחיל "איכה ישיבה בדד", היה מחכה עד הרגע האחרון לראות אולי המשיח יגיע.

כאשר היו כותבים שטר תנאים בברדיטשוב והיו כותבים: החתונה תערך בברדיטשוב, הוא היה קורע את השטר, ועושה שטר אחר וכותב בו: החתונה תערך בירושלים, ואם לא יבנה בית המקדש החתונה תערך בברדיטשוב. תמיד היה מחכה ומצפה לגאולה, עד שאמרו שיש סגולה שמי שחסר לו איזה דבר או שהוא צריך איזו ישועה, שיזכיר "ברדיטשוב" ויוושע, כי זו עירו של רבי לוי יצחק שתמיד היה מלמד זכות על עם ישראל ומחכה למשיח.

אנו נמצאים ערב ימי בין הזמנים, הייתי רוצה לתת לנו כהורים מחויבות לילדים ולהשים לב שלא רק מהמסגרות יש לנו תביעות אלא גם מעצמנו, יש איזו דעה רווחת שהמלמד או המורה לא יפגעו בילד/ה שלי וכאילו לנו מותר, ובעיקר בימי בין הזמנים הזהירות כפולה, הם רק פקדון בלבד שהקב"ה נתן לנו, וחייבים להיות זהירים ואחראים בכבודם.

הגאון רבי אריה פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר - ברכפלד, היה גדול בתורה וביראת שמים ונודע כענק המידות. אחד הבחורים בישיבה עשה מעשה חמור של שחיתות מידות. המשיג בא להיוועץ בראש הישיבה, אמר לו רבי

אך כשהוא אמר לי שלא יוכל להראות את הפרצוף שלו בפני חבריו מרוב בושה...

אריה: "אמנם בדרך כלל אני נזהר מאד שלא לסלק בחור מהישיבה, אבל מי שיש לו מידות מקולקלות ומושחתות שכאלה, אין לו מקום בישיבה".

הלך המשיג והודיע לבחור על סילוקו מהישיבה. מה עשה הבחור? הלך לביתו של רבי אריה והתחנן על נפשו. אמר לו רבי אריה: "לך אמור למשיג שאני אמרתי להחזיר אותך לישיבה".

מיהר הבחור אל המשיג והעביר לו את המסר מראש הישיבה. הלך המשיג אל רבי אריה ושאל בפליאה: "הרי לא פעלתי על דעת עצמי, קיבלתי מכם את ההוראה והאישור להוציאו מהישיבה!"

אמר לו ראש הישיבה: "הבחור בכה והתחנן בפני שאחזיר אותו. אמנם יש לי לב רחום, אך אני מודיע לך שלא תחננוני שינו את דעתי. אם החלטתי שאין מקומו בישיבה - אין טעם שאשנה את דעתי, שהרי הסיבה להחלטה להוציאו מהישיבה לא נעלמה. ואם תשאל, מדוע בכל זאת החלטתי לבטל את ההחלטה הקודמת ולהחזירו לישיבה? אומר לך: הכל בגלל מילה אחת".

הבה נעיין - אמר רבי אריה - בסיפור הידוע המובא בגמרא (גיטין נה ע"ב) על קמצא ובר קמצא:

אנו למדים משם - אמר ראש הישיבה למשיג כמה גדול כוחה של בושה. בגלל בושה יהודי היה מוכן לגרום לחורבן בית המקדש, והקב"ה הסכים לו! הבחור בא אלי והתחנן על נפשו בדמעות - סיים ראש הישיבה - אך, כאמור, דעתי נשארה בעינה. אמרתי לעצמי: "אל תתרגש מדמעות, תעשה מה שנכון לעשות. אך כשהוא אמר לי שלא יוכל להראות את הפרצוף שלו בפני חבריו מרוב בושה - כנגד הדבר הזה לא היה לי מה להשיב לעצמי וביטלתי את החלטתי הקודמת".

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

גאוה או ביטחון עצמי בבני מזל אריה

במאמר שלנו נתחיל ללמוד יחד יסוד מאוד משמעותי בנפש האדם המסביר את שורש תכונת הגאוה ואת היפוכה הענווה.

אבל לא כולם יודעים שלענווה יש כמה שמות נרדפים והם: א. בטחון עצמי. ב. כבוד.

ובסיעתא דשמיא נבאר את הדברים:

הנה ידוע כי נשמת האדם נחצבה ממקום גבוה מאוד בשמים. ובספר הכוזרי האריך לבאר רבנו יהודה הלוי כי היהודי הוא ברייה גבוהה יותר משאר בני האדם, זאת אומרת שנשמתו מרוממת עוד יותר. והנשמה שה' יתברך נפח בקרבנו היא גבוהה מאוד, מלמד אותנו רבנו יונה החסיד (שחי לפני כ-800 שנה) שבגלל רוממות הנשמה היא תמיד רוצה לעלות ולעלות ואינה רוצה להשאר במקום אחד, (בדומה ליסוד האש שתנועתה למעלה ותמיד עולה ולא נשארת למטה, שיסוד זה מאוד דומיננטי בבני חודש אב), ומכאן הרצון

הזה של הנשמה, נולדת הגאוה או הענווה באדם, וכיון שהרוממות שהנשמה רוצה, מדובר בדבר רוחני ולא גשמי, לכן זה מתבטא בחלק החוויה שבאדם ולא בנתונים הגשמיים שיש לאדם, אלא אם כן הישג גשמי גרם לאדם חוויה מרוממת, והרצון הזה בנשמה מוליד אצל האדם רצון להרגיש גבוה ומרומם.

וחשוב מאוד שנדע שאין שום דרך לעקור את עצם הרצון הזה כי כך ה' טבע זאת בבריאה וכך יהיה.

אלא שיש לאדם שני דרכים לתת לעצמו חווית רוממות אחת היא דמיון, שבעצם רוכש חוויה של רוממות על ידי שמוריד את האחר שאומר לעצמו אני יותר ממנו ומשכנע את עצמו על כך, ובחוויה הוא מרגיש מרומם, זוהי מידת הגאוה, כי גאוה זה רק כשמרגיש שהוא יותר

מהאחר.

במאמר הבא נלמד על הדרך השנייה שהיא הענווה.

מרגישות את זה, אבל לא כולן מסוגלות להגיד בקול רם: "אני לא מרגישה את מה שמצפים ממני להרגיש!".

יש בפניי 2 אפשרויות

יכולתי לתת לעצמי ליפול לתהום מאוד עמוקה. תהום ללא תחתית. זאת לבטח הייתה נפילה ממש מהירה... שהרי במצב כזה בו את שבורה מבחינה פיזית, סגורה רוב הזמן בין 4 קירות, ערה רוב שעות היממה, רוב הזמן בפיג'מה כשאת רגילה להיות מטופחת ומסודרת, ללא השגרה אליה את רגילה, כשכל יומך עוסק בהחלפת טיטולים וכביסות... קל מאוד ליפול מהמקום הזה וליפול חזק! כן, יכולתי ליפול ובקלות. אני בנאדם. אבל לפני שזה קרה, לפני שיצר הרע בא לנסות להכניע אותי, באתי אליו בהפוך על הפוך... "ונהפוכו" אומר לנו הקב"ה. אז בוא תראה, יצר הרע, איך אני הופכת את הנפילה שאתה רוצה להפיל אותי לקפיצה גבוהה למעלה!

יש אפשרות אחת שאני אגיד: איך יכול להיות שאני, שחזרתי בתשובה שלמה מאהבה, שמקיימת מצוות בכל יום, שמזכה את הרבים בכל הארץ, שעושה למען בנות ישראל בכל מקום, שמוסרת נפש על התורה ועל המצוות, שמפיצה את אורו של הקב"ה בארץ ובעולם, איך יכול להיות שדווקא אני קיבלתי את כל המחלות האלה? איך יכול להיות שעשיתי מצווה כה חשובה, הבאתי בן לעולם, הכנסתי אותו בבריתו של אברהם אבינו, הכל בקדושה ובטהרה, כיצד ייתכן שמאז שהמצווה הזאת באה לעולם אני רק סובלת ומתענה? זאת תורה וזאת שכרה? זה מה שמגיע לי על כל מה שאני עושה למענך?

ויש עוד אפשרות...

יש אפשרות שאגיד: לפני מספר שנים זכיתי בחסדי השם לחזור בתשובה שלמה מאהבה, המתנה הכי גדולה שאדם יכול לקבל בחייו! זכיתי להכיר את בורא עולם באמת! הרבה מאוד שנים הלכתי נגד הדרך שלו ובסופו של דבר הוא ריחם עליי וקירב אותי אליו. כמה יש לי לתקן... אוהו! "אין ייסורים ללא עוון" - אם אני סובלת, זה רק כי עשיתי משהו שלא הייתי אמורה והקב"ה שאוהב אותי כ"כ, רוצה לנקות ממני את העוון הזה. יש חטאים שהתשובה מספיקה כדי שיימחקו, אך יש חטאים שרק הייסורים ממרקים, אז אני, שכ"כ הרבה שנים הלכתי נגדו ונגד המצוות שלו, שעשיתי את הרע בעיניו, אני יכולה לחשוב שמגיע לי לא לסבול? הוא סבל ממני כ"כ הרבה שנים והמשיך להחיות אותי, להפעיל את הלב שלי. יותר מזה - גם את הסבל שאני סובלת עכשיו, הוא סובל יחד איתי! "בצרתם לו צר", כשאני בצער הוא בצער, "עמו אנוכי בצרה" אומר הקב"ה - "אני איתך בתוך הכאב! אני גם רוצה לרפא אותך... אבל הייתי חייב לתת לך את הכאב הזה, אחרת לא נוכל להמשיך ולהעלות מעלה מעלה למקום הכי טוב בשבילך!". באנו לעולם הזה כדי לתקן את עצמנו. אם כל הזמן יקרו לנו רק דברים שמתאימים לנו, דברים שלא דורשים מאיתנו אמונה כדי להתמודד איתם, דברים שנוחים לנו ומשמחים אותנו - לא נדע בכלל מי זה בורא עולם! "ממעמקים קראתיך השם"! מתי אנחנו קוראות לו? מתי אנחנו מחפשות אחריו? ממעמקים.. כשאנחנו למטה. בנפילה. בתוך הקושי. שם אנחנו מתחילות להבין כמה אנחנו זקוקות לו, כמה אנחנו כלום בלעדיו! כמה אני זקוקה לו כדי להיות אדם טוב יותר, כדי להינצל מהצרות וכדי להיות שמחה באמת - אני חייבת אותו, אין עוד מלבדו!

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

כשהגלים מתחזקים החזקים מתגלים

בחודש כסלו חזרתי הביתה עם תינוק חדש ותכננתי להתחיל שגרה חדשה, לחזור לפעילות של זיכוי הרבים בכל הכוח, לחזור להיות מיטל של לפני הריון, אך הסתבר שבורא עולם רצה אחרת.

ההחלמה מהלידה הייתה קשה מנשוא. את מרגישה כאילו הגוף שלך מסרב לשתף פעולה. מסרב להתחזק. בקושי עומד ככאב. כמעט ולא עבר יום שלא הזלתי דמעות של כאבים פיזיים. לאחר שבועיים, כשהתחלתי להחלים מהלידה עצמה, הרגשתי הקלה ואמרתי לעצמי: "הנה, אני מתחילה לחזור לעצמי סוף סוף... תוך שבועיים אני אהיה כמו חדשה בע"ה!" אך הייתי רחוקה מהמציאות. כך, במשך חודשיים שלמים הגוף שלי עובר ממחלה למחלה. מוירוס לוירוס. מכאב במקום אחד לכאב במקום אחר. אינסוף תרופות. כמות אדירה של אנטיביוטיקה ומשככי כאבים. הרבה כאב.

המון חוסר שינה. אני צריכה לטפל בתינוק שרק נולד ולא מצליחה למצוא את הכוחות לקום מהמיטה. פשוט התמוטטתי. הרגשתי כאילו הגוף שלי אמר לי: "הלידה הזאת הייתה גדולה עליי". ניסיתי לאסוף את עצמי. להתחזק. לחזור לחיים לפחות באופן חלקי, אך הגוף סירב להשתתף במשימה... והנפש דעכה ביחד איתו. יש מצבים בחיים בהם מצפים ממך להיות הכי מאושרת אבל בתוך תוכך את שבורה, זה יכול להיות אחרי לידה, זה יכול להיות רגע לפני חתונה, משהו בתוכך לא מרגיש שלם, כולן

נשים בהלכה
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
***2381**

האם מותר לאשה להתאפר בתשעה באב?

אסור לאשה להתאפר בתשעה באב וכמה טעמים נאמרו בזה.

האם ילדות קטנות מותרות לנעול נעלי עור?

צריך לחנך גם את הבנות הקטנות שהגיעו לגיל חינוך שלא לנעול נעלי עור, אלא נעלי בד או גומי.

האם מותר לתת מתנה לחברה בתשעה באב?

אסור לתת מתנה בתשעה באב, אלא אם כן המקבלת נצרכת לאכול למוצאי שבת.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

מהי המטרה?

יותר מתונות, אולי שמענו יותר וכבר הספקנו לגדל כמה מהילדים של השכנות / אחיות... אז כביכול יש לנו יותר ניסיון. אך גם שם, כשזה מגיע בתוך הבית 24/7 ישתבח שמו לעד, האתגרים הם מיוחדים במינם... ובכל מציאות ובכל גיל, חייבות אנו לעשות חישוב מסלול מחדש, ולהבין מהו היעד שאנו דוהרות אליו.

מהי מטרת העל? אז ילדנו, גידלנו וטיפחנו, ופינקנו את הבכור, ועשינו טעויות רבות וניסינו לתקן, לטייח בעיות, ליישר מהמורות, לנשק ולחבק וללמוד, כמה שניתן, הכיצד למזער נזקים ולא להרוס את הקיים.

היעד החשוב שצריך לשים אל מול עינינו בחינוך - זה הקשר הטוב, האהוב והפתוח ללא תנאים, בין הורה לילד.

אז נכון, לכל גיל יש את מה שצריך להתמקד בו, ולעיתים ישנם זמנים שחשוב להשקיע כוחות בנושאים שונים ומגוונים. אבל בגדול, המטרה החשובה היא ליצור שיח פתוח ואהב עם כל אחד, להשקיע בזה את המקסימום, שיהיה לך שביל פתוח ללבו של כל אחד ואחת מילדיך. שיהיה בינכם אמון וכבוד מושתת על אהבה גדולה. כל מה שמוביל לשם נטפח יותר ויותר, ונקטין את כל השאר. ודאי שלכל אמה יקרה יש את הדרכים היצירתיות להגיע לשם, רק צריך לזכור את החשיבות, ולהתפלל על זה. שבת שלום!

בחסדים מרובים של הקב"ה, בנס אמיתי של ממש... איש ואישה מקבלים במתנה גמורה - נשמה כפיקדון. כבי של אושר. נשמה, של תינוק או תינוקת, יהודיים. הם אמורים לשמור עליה מספר רב של שנים, בע"ה, להחזיק ולשמור, להאכיל ולפרנס, לתת את כל כולם... באהבה אינסופית. וכל זה, ויותר משאפשר לתאר בכתב, עבור מה?! מהי המטרה העיקרית שלנו בגידול ילדינו? לאן אנחנו חותרים? אנחנו זוכרים בכלל? מהו הדבר הראשון בסדר העדיפויות, האם אנו יודעות בכלל?

לעיתים הפיקדון היקר הזה מגיע עוד לפני שדמיינו, בגילאי ה-20 המוקדמות, ספק אם אנחנו מכירות את המילה אמה-טיטולים-אי שינה-צרחות וכו'... ועוד יותר ספק אם נדע איך לחנך ולדבר, לעזור בבעיות בחברה, בדיבור, בהתנהגות ועוד... וגם במקרה אחר, כשהפיקדון היקר מגיע ברחמים מרובים בגילאי ה-30 המאוחרות, שם אנחנו קצת יותר מעריכות,

כך חשב משה רבינו, שאם יסכים לבקשתם לשלוח מרגלים לא"י, ודאי יראו כי בטוח הוא בטובה ובשבחה. אבל עם ישראל המשיך להתעקש ומשה כבר לא יכל לחזור בו... נשלחים אל הארץ 12 מרגלים, כאשר 10 מהם חזרו ודיברו בדיבתה ובגנותה של הארץ. רק יהושע בן נון וכלב בן יפונה לא לקחו חלק בלשון הרע על א"י. לאחר ששמעו העם את הלשון הרע ודיבתה של ארץ ישראל מפי המרגלים ולא האמינו לדברי יהושע וכלב כי טובה הארץ, התחילו לבכות בכיה גדולה. ליל ט' באב היה אותו לילה והדבר הכעיס את ה' מאוד... עד שאמר להם שהלילה הזה יהיה בכיה לדורות... ובאמת לצערנו הרב, פורענויות גדולות קרו ב-ט' באב, נחרבו לנו שני בתי המקדש! אז נמצאנו למדות שיעקר סיבת החורבן בגלל חטא לשון הרע! וכמה צריך להיזהר מעוון חמור זה! לפעמים אנחנו לא מבינות שאת כל השפע שלנו אנחנו מפספסות בגלל העוון החמור הזה... פתאום צצות בעיות... ואנחנו שואלות עצמנו, "מה קרה פתאום?" אלא, שעד עכשיו היית שקטה, הקב"ה נתן לך שקט. ברגע שהתחלת "להרעיש" בלשון הרע, גם הקב"ה מעורר עלינו רעשי עולם... ודאי נשמור פינו ולשוננו, שנתבשר בעזרת השם בביאת משיח צדקנו ובבניית בית מקדשנו הנצחי בקרוב, אמן!

תאריך
מזכרת הרבנים
ארץ תאריך גולן

סיבת החורבן והגלות

השבת שלנו מיוחדת מאוד. היא השבת שלפני תשעה באב ונקראת "שבת חזון". היא נקראת כך על שם ההפטרה שקוראים בה המתחילה בפסוק: "חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלים..." מדובר בהפטרה כואבת ועצובה, בה מתנבא ישעיהו על החורבן הקשה שעתיד להגיע לעם ישראל. ומה הקשר בין הפרשה שלנו, פרשת "דברים" לבין תשעה באב? נבאר מיד על פי דבריו המתוקים של הרב יורם אברג'ל בספרו "אמרי נועם": בפרשה, משה רבינו מתחיל להוכיח קודם פטירתו את עם ישראל על מעשיהם. הוא מזכיר להם בין השאר גם את חטא המרגלים: עם ישראל ביקשו ממשה לשלוח מרגלים קודם כניסתם לארץ ישראל. משה רבינו לא רצה, הוא האמין שאם הקב"ה הביא אותם אל הארץ המובטחת-ודאי שהיא הכי טובה ומשובחת ואין שום צורך לבדוק זאת. אבל הם בכל זאת התעקשו ומשה הסכים רק כדי להראות להם שהוא בטוח שהארץ טובה. משל לאדם שרוצה לקנות חמור מחברו אבל מבקש לנסות קודם את החמור. כשהוא רואה כי החבר שלו מוכן שינסה את החמור ללא היסוס, אז מבין הוא שאכן החמור טוב ואין באמת צורך לבדוק אותו.

בין המצרים
ר"ה רופיה הליליה

רוצה להפיץ קרבה אמיתית?
דווקא עכשיו, בתוך הצמצום - יש מקום לחיבור עמוק ולקרב את הגאולה.

תפיץ. תזכה. תקרב.

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

יגל לנוער

משמעו את סיבת הריב - התפצלו דעותיהם וגם הם הצטרפו למריבה.

"אדוני המלך, המצב מידרדר", אמר היועץ בדאגה.

"נו, ו...?", נענה המלך, "זו לא הבעיה שלנו!".

חיילים הוזעקו אל סלע המחלוקת, לשמור על הסדר. אבל גם הם - איך לא - נחלקו לשניים והצטרפו לבוקה ומבולקה.

"המלך..." השמייע היועץ, אך המלך קטע את דבריו בתנועת ביטול.

התערבות הצבא הובילה למלחמת אזרחים, ומעתה המהומה כבר הפכה למהפכה.

אנשים נורו.

בתים הועלו באש.

רחובות הוחרבו.

האנרכיה חגגה.

גם משכן המלך לא נותר מחוץ לאירועים. הוא הוצת בידי המון משולהב.

הארמון, הגנים, עוגיות השקדים... הכול הפך לאפר.

המלך ויועצו עמדו מול החורבות, לבושים בגלימות חרוכות.

המלך נגס מעוגיה שנותרה בידו ואמר בשקט: "אולי בכל זאת היה עדיף פשוט לנגב את טיפת הדבש..."

הוא מיהר לשפשף ברגלו את הדבש שנשף מהעוגיה.

לך תדע לאן זה עוד יסלים...

זכרו, כל הרגל שלילי מתחיל ממעידה אחת שאדם לא ממנה לתקן. ואז מגיעה מעידה נוספת, ועוד אחת, ואז הזכוב מזמין את הזיקית, שמביאה את החתול, שמעיר את הכלב - ואז כבר נהיה מאוחר לתקן...

אמרת מילה לא במקום ופגעת במישהו? אל תזנית. תיישר הדורים עם האדם הפגוע ותנקה את הלכלוך מהלב.

פספסת תפילה או הנחת תפילין? אל תמשיך בחיים כאילו כלום לא קרה. תקבל על עצמך קבלה שתסייע לך לא לפספס פעם נוספת, ותנגב את האירוע הזה מחייך - שלא יתפתח להרגל דביק.

אז מהי טיפת הדבש בחיים שלך?

ומה אתה עומד לעשות כדי לסלק אותה?

הזדחלה יועצו, שלולית הדבש באיטיות עד שנטפה ב-פלופ אל הרחוב שמתחת.

כעבור מספר רגעים, זכוב נחת על טיפת הדבש והחל ללקק ולהתענג.

לפתע הגיחה זיקית חמקמקה, ובצליפת שוט צדה את הזכוב בלשונה ובלעה אותו בהנאה.

הזיקית לא הספיקה לעשות גרעפס, וכבר זינקה עליה חתולה ג'ינג'ית וטרפה אותה.

הצבע הכתום בוהק של החתולה משך את תשומת לב הכלב שעמד בסמוך, והוא הסתער עליה ותקף אותה.

או-אה. ממש חד גדיא...

בינתיים הגיע בעליו של החתול והחל להכות את הכלב.

הבעלים של הכלב לא נותר חייב, והעניק לחתולה בעיטה הגונה.

תוך זמן קצר הם החלו להכות זה את זה...

"אדוני המלך", הציץ היועץ מעבר למעקה, "שני אנשים מרביצים זה לזה. אולי נשלח מישהו לעצור את זה?"

אך המלך משך בכתפיו והפטיר באדישות: "עזוב, זו לא הבעיה שלנו".

בינתיים הרחוב החל להתמלא באנשים. חלקם תמכו בבעל הכלב, ואחרים זעקו להצלת החתול.

עד מהרה נשאבו שתי הקבוצות לקטטה המונית.

"אדוני המלך", אמר היועץ בקול מעט מודאג, "אולי בכל זאת נתערב. זה מתחיל להיראות ממש רע..."

המלך שרבב מבט עצל והשיב: "עזוב, אין טעם להיכנס לזה. זו לא הבעיה שלנו".

שוטרים הוזעקו אל זירת הקרב.

בתחילה הם ניסו להפריד בין הניצים, אך

חיזוק לנוער

הרב אברהם יצחק מחבר הספר "בכל לבי דרשתיך"

כשהכל מתחיל בטיפה אחת

בבוקר שמישי נעים ישב המלך במרפסת ארמונו עם היועץ המלכותי, משועמם כהרגלו ביום רביעי.

הגוזזתרה הגבוהה השקיפה אל נוף בראשיתו משובב נפש; יריעת דשא אינסופית, מעוטרת בערוגות פרחי העונה, ובמרקזה אגם צלול שאירח ברבורים צחורים ואצילים.

המשרתים הגישו לשולחן עוגיות שקדים ולצידן צנצנת דבש שהופק מפרחי הגן המלכותי. המלך והיועץ זילפו מהדבש על העוגיות והתענגו על המעדן.

זרויף דבש נטף מהצנצנת ועשה את דרכו במורד מעקה האבן.

היועץ שלח ידו לנגב את הדבש, אך המלך הניד בראשו: "עזוב, המשרתים ינקו. זו לא הבעיה שלנו".

בזמן שהמלך שוחח עם

התורה הכי עדכנית שיש

שבת שלום אחים אוהבים.

במשנה ב' בפרקי אבות אומר שמעון הצדיק: "על שלושה דברים העולם עומד - על התורה..." לפעמים אנחנו שואלים את עצמנו: איך תורה שנכתבה לפני אלפי שנים יכולה להתאים לנו - בני נוער בשנת 2025? אנחנו חיים בעולם מתחדש, דיגיטלי ומהיר.

הכל משתנה - אז איך נשארים מחוברים למשהו "ישן"? אבל פה בדיוק טמון הסוד: התורה אולי נראית עתיקה - אבל היא "הכי מעודכנת שיש".

למה? כי היא נכתבה על ידי מי שברא אותנו. מי שמבין את הנפש הכי טוב, ויודע גם לתת לה מענה אמיתי.

התורה מכירה את הלב, את ההתמודדות, את הרצון לגדול ולפרוץ - והיא נותנת כלים מדויקים לחיים. ולא רק זה - רואים בחוש: מי שחי לפי התורה, מצליח.

לא כי זה קסם, אלא כי זו הדרך שהכי מתאימה לאדם. אז אל תתבלבלו מהחידושים שבחוץ -

התורה היא האור הקבוע בעולם משתנה.

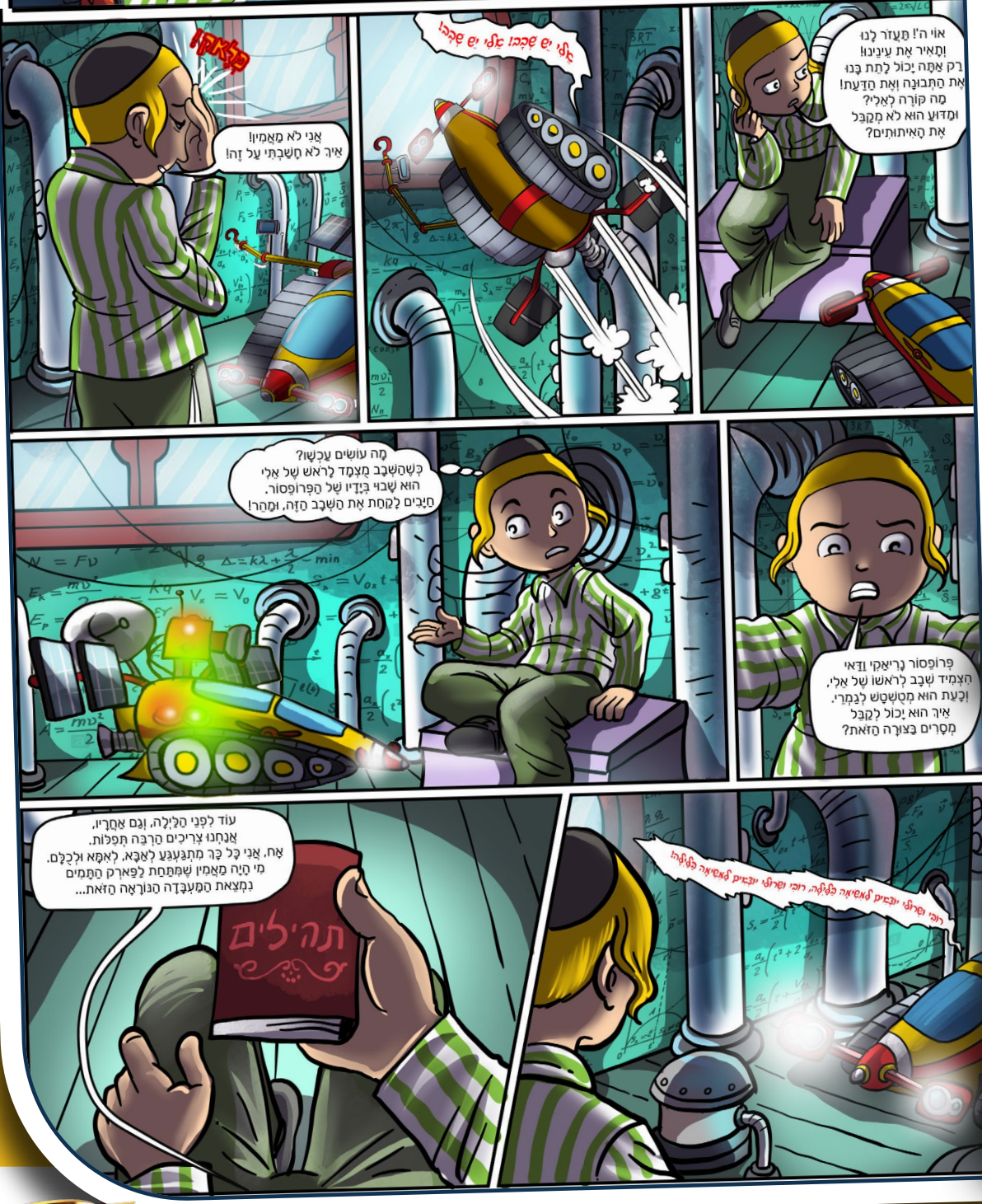
שבת שלום ומלא ברכה!

הרב יהונתן פרטוש רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

פרק 18 תקציר:

אלי וסרולי פלילים את גדי הסובל לנעוה בארצות הברית. קשהם עוקבים אחרי הפנתח הנעלם פיצוץם ליכערה סזנה. אלי סאטרכו לפרוססור. סרולי טנטל את השקב של גדי, וסולק לאלי פתח סתקלה וסטר בקרנו ליזר. בבית החולים הוסאיים סוציאיים גוף זך כראשו סיל גדי. הם פביצים חקט כרך סהרופא נצלם לפני סיום הנעוה.

סקה

הילד/ה הזוכה

עובדיה יוסף בורוכוב
מתל אביב

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

תשובה מפרשת נשא
מחלוקת בגמרא במסכת עבודה זרה האם
60 או 63

נראה אותך

מי אמר
'ואנכי תולעת ולא איש'?

פרשת שבוע אירוק

פרשת דברים

השבוע אנחנו קוראים את פרשת דברים, והיא מתחילה במילים מיוחדות מאוד.

משה רבנו עומד לפני כל עם ישראל לפני שהם נכנסים לארץ ישראל ומספר להם על כל המסע שעברו יחד במדבר - הדברים הטובים והדברים הקשים. אבל האם אתם יודעים איך הוא מדבר איתם?

משה לא כועס עליהם או צועק. הוא מדבר איתם בחיבה, כמו אבא טוב שרוצה לעזור לילדים שלו. גם כשהוא מזכיר את הטעויות שלהם, הוא עושה את זה בדרך שעוזרת להם ללמוד ולהשתפר.

זה מלמד אותנו משהו חשוב מאוד על הכוח של המילים שלנו! כשאנחנו מדברים עם החברים שלנו, עם אחים או אחיות, איך אנחנו מדברים? האם אנחנו צועקים כשאנחנו כועסים? או שאנחנו מנסים לדבר בצורה יפה, שעוזרת לפתור את הבעיה? משה מלמד אותנו שמילים יכולות לבנות או להרוס. כשאנחנו אומרים "תודה", "בבקשה", או "אני מצטער" - אנחנו בונים חברויות טובות.

כשאנחנו צועקים או מדברים בכעס - אנחנו עלולים לפגוע בלב של משהו. השם נתן לנו את הכוח לדבר כדי שנוכל לעזור אחד לשני, לעודד ולשמח. כל מילה שאנחנו אומרים היא כמו זרע קטן שיכול לצמוח לדבר טוב או רע. לכן ילדים יקרים, המילים שלנו הן כמו קסם - בואו נשתמש בהן כדי לעשות טוב בעולם. שבת שלום ומבורך!

ואמיר מויאל

שמתי לב שהוורד לא יתקן לך שגיאות באופן אוטומטי אבל יש לו קווים אדומים

אם דרשן דורש וחרשן חורש למה פרשנים נשארים בתפקיד שלהם?

לשכנים שלי יש בת שקוראים לה רן והיא ממש דומה לי. רן דומה לי ממש

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסע צפירה

הילד/ה הזוכה
אליאב אדרי
מאשקלון

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com
תשובה מפרשת נשא:
"כֹּפֶר אֶחָת עֲשֶׂהָ זָהָב, מְלֵאָה
קִטְרֶת"

בתורה, החשוב ביותר הוא לא לעצור אף אדם, ובפרט לא את ההורים שגידלו אותנו.

הילדים הקטנים שתקו, מבטיהם דבוקים בדמותו המופלאה של הרב. הם הבינו, שגדלות אינה רק בלימוד, אלא במידות טובות ובכבוד לזולת.

החזון איש, שהתורה הייתה כל חייו, היה יותר מגאון עצום - הוא היה אדם שהאיר את העולם באורם של ערכים נשגבים. צניעותו, טוב ליבו ורגישותו היו סימן ההיכר שלו.

סיפורי צדיקים

הרב אברהם ישעיהו קרליץ

הרב אברהם ישעיהו קרליץ, הידוע בכינויו "החזון איש", נולד בשנת תרמ"ד (1878) בעיירה קרלין שבבלרוס.

כבר מילדות גילה כישרון יוצא מן הכלל בלימוד התורה ולמד בהתמדה עצומה.

החזון איש עלה לארץ ישראל בשנת תרצ"ג,

השתקע בבני ברק והפך למנהיג רוחני מרכזי.

היה זה יום מיוחד בתולדות תלמוד התורה בבני ברק. בית המדרש הקטן רעד מהתרגשות כאשר הגיע הגאון הדגול, החזון איש, לבחון את תלמידי החיידר.

הרב צעד בצניעות בין השורות. עיניו החדות סקרו את פני הילדים.

דממת הקודש שררה באולם. הרבנים עמדו בדריכות, מצפים לשמוע את דבריו של הגדול הדור. והנה, משב רוח של תמימות הפר את השתיקה.

ילד קטן, בעיניים נוצצות של סקרנות, הרים את ידו. "כבוד הרב", קרא בקול, "יש לי שאלה!"

המנהל ביקש להשתיקו, אך החזון איש חיך חיוך רך. "כן, ילדי", אמר, "שאל את שאלתך".

"איך הפכת להיות החזון איש?" שאל הילד בתמימות.

רגע של שקט נפרש באולם. הרב חשב, עצם את עיניו לרגע, ואז השיב במילים שחדרו עמוק ללב כל השומעים: "מעולם לא ציערתי את אמא שלי".

הדממה הייתה מוחלטת. כולם ציפו לדברים גדולים על תורה והתמדה, ובמקום זאת - מילים פשוטות על כבוד אם.

"כבוד הורים", המשיך הרב, "הוא יסוד גדול בתורה. יותר מכל גדלות

נפלאות הבריאה

שמואל
קוריב

למרות שיש להם כנפיים, העטלפים הם יונקים.

יש עטלפים ששותים מים תוך כדי תעופה, וכך בדיוק כמו שהקב"ה ברא את כל הטבע, גם אותם הוא יצר חכמים ומיוחדים.

עטלפים מתקשרים בקולות מיוחדים שרק החברים שלהם מבינים, ויש להם זיכרון טוב שזוכר מקומות שהיה בהם אוכל טוב גם שנה קודם.

עטלפים מנקים את עצמם בדיוק כמו חתולים, ושומרים על הפרווה שלהם נקייה ומסודרת.

יש עטלפים שיכולים לעוף אחורה - דבר נדיר שמראה על שליטה מדהימה בתעופה שלהם.

העטלף נולד הפוך, ואפילו בזמן הלידה הוא תלוי, דבר מופלא!

רק בורא עולם הגדול יכול לברוא יצור כזה - שעף כמו ציפור, יונק כמו כלב, שומע כמו מכונה, רואה בחושך, ולפעמים אפילו עף אחורה!

אז ילדים יקרים, כשאתם רואים עטלף - תזכרו כמה הבריאה חכמה ומופלאה, וכמה הקב"ה גדול וברא כל דבר בדיוק מופלא שאין כמוהו!

איזה כיף לדעת שכל דבר בטבע - גם עטלף קטן - מראה לנו כמה בורא העולם גדול וחכם!

העטלף

שלום ילדים מתוקים!

היום אנחנו הולכים ללמוד על יצור ממש מופלא שהקב"ה ברא - העטלף!

העטלף הוא היונק היחיד שיודע לעוף כמו ציפור, לא לדאות, אלא ממש כמו כלב או חתול, רק עם כנפיים, והוא עף בשמיים.

יש עטלפים שאוכלים פירות ויש שאוכלים חרקים, וכל מין נברא בדיוק למה שמתאים לו.

העטלף מסוגל לעוף בחושך מוחלט בזכות מערכת מיקוד קולות שנקראת 'סונאר', כמו שיש לצוללות.

הוא מוציא קולות גבוהים מאוד, שומע את ההד שחוזר, וככה יודע היכן יש קיר, חרק או החברים שלו.

העטלף לא עיוור! יש עטלפים שרואים טוב בלילה, ויש כאלה שיכולים אפילו לראות באור אולטרה-סגול, אור שהאדם לא רואה אותו.

ברחבי העולם יש יותר מאלף מינים של עטלפים - חלקם קטנטנים שאפשר לשים על האצבע, וחלקם עם כנפיים פרושות באורך של שני מטרים.

העטלף תלוי הפוך מהתקרה, והרגליים שלו מותאמות לכך. כשהוא נרדם, הרגליים "ננעלות" והוא לא נופל. כשהעטלף נולד, הוא תלוי באמו, עם הפה והרגליים הקטנות שלו.

יש עטלפים שיכולים לאכול מאות יתושים בשעה, ועוזרים לנקות את הטבע מעשרות חרקים שיכולים להטריד אותנו. הם גם מפיצים זרעים של פירות וכך יוצרים עצים חדשים ביערות ובשדות.

שבת בלתי

נשכחת

עם הרב יגאל כהן

סיפור אישי
מעורך השראה
עם מאמץ
הכושר
גבע בן ששון

שיחה אחד
על אחד עם
הרב יגאל כהן

שירה
ושמחה
עם הרב
יהונתן פרטוש

חדרים
מפוארים

סעודות שבת
עשירות
בפנסיון
מלא

רח' עוזיאל 44
בני-ברק

ה' - ו' באלול
29-30.8.25

פרשת שופטים

הזמינו חברים, שמרו מקום
ותהנו משבת מלאה בצחוק שלווה ונשמה

לפרטים התקשרו <
03-8000-770

הספר
יוענק
במתנה
לכל
משתתף

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

להצלחת
יואל בן עופרה

לעילוי נשמת
עמנואל בן משה

לעילוי נשמת
מזל בת סעדיה

לעילוי נשמת
שלמה בן חיים

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהדן בת זיוה ע"ה